

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

57 tomas

2014 m. gegužės 6 d.

Turinys

II *Komunikatai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Komisija

2014/C 136/01	Neprieštaravimas koncentracijai, apie kurią pranešta (Byla M.7206 – <i>Bain Capital/Anchorage Capital/Ideal Standard</i>) ⁽¹⁾	1
---------------	---	---

IV *Pranešimai*

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Komisija

2014/C 136/02	Euro kursas	2
2014/C 136/03	Komisijos komunikatas – Europos Komisijos gairės dėl pradinės būklės ataskaitų pagal Direktyvos 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų 22 straipsnio 2 dalį	3

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

2014/C 136/04	Kompetentingų institucijų sąrašas pagal Direktyvos 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų 11 straipsnio 2 dalį ⁽¹⁾	19
---------------	---	----

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI
KOMUNIKATAI

EUROPOS KOMISIJA

Neprieštaravimas koncentracijai, apie kurią pranešta**(Byla M.7206 – *Bain Capital/Anchorage Capital/Ideal Standard*)**

(Tekstas svarbus EEE)

(2014/C 136/01)

2014 m. balandžio 28 d. Komisija nusprendė neprieštarauti pirmiau nurodytai koncentracijai, apie kurią pranešta, ir pripažinti ją suderinama su vidaus rinka. Šis sprendimas priimtas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas sprendimo tekstas pateikiamas tik anglų kalba ir bus viešai paskelbtas iš jo pašalinus visą konfidencialią su verslu susijusią informaciją. Sprendimo tekstą bus galima rasti:

- Komisijos konkurencijos svetainės susijungimų skiltyje (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šioje svetainėje konkrečius sprendimus dėl susijungimo galima rasti įvairiais būdais, pavyzdžiui, pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, sprendimo priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu *EUR-Lex* svetainėje (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>). Dokumento Nr. 32014M7206. *EUR-Lex* svetainėje galima rasti įvairių Bendrijos teisės aktų.

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾

2014 m. gegužės 5 d.

(2014/C 136/02)

1 euro =

Valiuta	Valiutos kursas	Valiuta	Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,3874	CAD	Kanados doleris	1,5242
JPY	Japonijos jena	141,44	HKD	Honkongo doleris	10,7557
DKK	Danijos krona	7,4639	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,5996
GBP	Svaras sterlingas	0,82293	SGD	Singapūro doleris	1,7343
SEK	Švedijos krona	9,0844	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 427,24
CHF	Šveicarijos frankas	1,2174	ZAR	Pietų Afrikos randas	14,5833
ISK	Islandijos krona		CNY	Kinijos ženminbi juanis	8,6645
NOK	Norvegijos krona	8,2605	HRK	Kroatijos kuna	7,5965
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	IDR	Indonezijos rupija	15 980,13
CZK	Čekijos krona	27,436	MYR	Malaizijos ringitas	4,5177
HUF	Vengrijos forintas	308,09	PHP	Filipinų pesas	61,739
LTL	Lietuvos litas	3,4528	RUB	Rusijos rublis	49,7115
PLN	Lenkijos zlotas	4,2087	THB	Tailando batas	44,882
RON	Rumunijos lėja	4,4402	BRL	Brazilijos realas	3,0909
TRY	Turkijos lira	2,9132	MXN	Meksikos pesas	18,0938
AUD	Australijos doleris	1,4975	INR	Indijos rupija	83,3800

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

KOMISIJOS KOMUNIKATAS

Europos Komisijos gairės dėl pradinės būklės ataskaitų pagal Direktyvos 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų 22 straipsnio 2 dalį

(2014/C 136/03)

TURINYS

1. Įvadas	3
2. Šių gairių tikslas	4
3. Šių gairių taikymo sritis	4
4. Su pradinės būklės ataskaita susijusios teisinės nuostatos	4
4.1. Susijęs PIT direktyvos tekstas	4
4.2. Svarbiausi PIT direktyvoje vartojami žodžiai ir frazės	6
4.3. Sąvartynų direktyva	6
5. Pradinės būklės ataskaitos rengimo etapai	7
5.1. 1 etapas. Nustatymas, kurios pavojingos medžiagos šiuo metu naudojamos ar gaminamos įrenginyje arba iš jo išleidžiamos	9
5.2. 2 etapas. Atitinkamų pavojingų medžiagų nustatymas	9
5.3. 3 etapas. Vietovei būdingos taršos galimybės vertinimas	10
5.4. 4 etapas. Eksploatavimo vietos istorija	11
5.5. 5 etapas. Supanti aplinka	12
5.6. 6 etapas. Eksploatavimo vietos apibūdinimas	13
5.7. 7 etapas. Eksploatavimo vietos tyrimas	13
5.8. 8 etapas. Pradinės būklės ataskaitos parengimas	15
Priedas. Pradinės būklės tyrimo ir ataskaitos rengimo kontrolinis sąrašas	17

1. ĮVADAS

Direktyvos 2010/75/ES 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „nedarant poveikio Direktyvai 2000/60/EB, Direktyvai 2004/35/EB, 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo⁽¹⁾, ir atitinkamiems dirvožemio apsaugos srities Sąjungos teisės aktams, kompetentinga institucija nustato leidimo sąlygas, kuriomis užtikrina, kad, galutinai nutraukiant veiklą, būtų laikomasi šio straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatų“.

22 straipsnio 2–4 dalyse pateikiamos nuostatos dėl galutinio veiklos, susijusios su atitinkamų pavojingų medžiagų naudojimu, gamyba arba išleidimu, nutraukimo siekiant išvengti galimo dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo tokiais medžiagomis bei pašalinti tokį užteršimą. Pagrindinė priemonė siekiant šio tikslo – parengti pradinės būklės ataskaitą. Jeigu veikla yra susijusi su atitinkamų pavojingų medžiagų naudojimu, gamyba arba išleidimu, ir atsižvelgiant į įrenginio eksploatavimo vietos dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo galimybę, pradinė ataskaita parengiama prieš įrenginio eksploatavimo pradžią arba prieš įrenginio leidimo atnaujinimą pirmą kartą po 2013 m. sausio 7 d. Remiantis šia ataskaita bus lyginama užterštumo būklė galutinai nutraukus veiklą. Jeigu vadovaujantis kitais nacionalinės arba Sąjungos teisės aktais parengta informacija atspindi būklę ataskaitos parengimo metu, ta informacija gali būti įtraukta į pradinės būklės ataskaitą arba prie jos pridėta.

PIT direktyvos 3 straipsnio 19 dalyje patikslinama, kad pradinės būklės ataskaitoje turi būti pateikiama informacija apie dirvožemio ir požeminio vandens užterštumą atitinkamomis pavojingomis medžiagomis.

⁽¹⁾ OL L 372, 2006 12 27, p. 19.

22 straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad pradinės būklės ataskaitoje turėtų būti pateikta bent tokia informacija:

- „a) informacija apie dabartinį žemės panaudojimą ir, jei žinoma, apie ankstesnį žemės panaudojimą; taip pat
- b) jei žinoma, turima informacija apie dirvožemio ir požeminio vandens matavimus, atspindinti būklę ataskaitos rengimo metu arba, kita vertus, nauji dirvožemio ir požeminio vandens matavimų duomenys, atsižvelgiant į dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo atitinkamame įrenginyje naudojamomis, gaminamomis ar iš jo išleidžiamomis pavojingomis medžiagomis galimybę.“

PIT direktyvos 22 straipsnio 2 dalies paskutinėje pastraipoje teigiama, kad „Komisija parengia gaires dėl pradinės būklės ataskaitos turinio“.

Šiuo komunikatu nustatomos minėtos gairės, skirtos valstybėms narėms naudotis įgyvendinant PIT direktyvą. Be to, Komisija jomis naudosis vertindama valstybių narių PIT direktyvos įgyvendinimo ataskaitose pateikiamą informaciją, susijusią su pradinės būklės ataskaita.

Manoma, kad šias gaires iš esmės galima taikyti visiems įrenginiams, kuriems taikomas PIT direktyvos II skyrius. Tačiau priimant sprendimą dėl veiksmų, kurių reikėtų imtis rengiant įrenginio lygmens pradinės būklės ataskaitą, svarbu atsižvelgti į tai, kad tokia ataskaita turėtų būti kuo išsamesnė. Pats ūkio subjektas turi būti suinteresuotas užtikrinti, kad pradinės būklės ataskaitoje dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo būklė būtų aprašyta pakankamai išsamiai, nes ši informacija bus naudojama siekiant nustatyti papildomą taršą, padarytą eksploatuojant aptariamą įrenginį nuo tada, kai buvo parengta pradinės būklės ataskaita.

2. ŠIŲ GAIRIŲ TIKSLAS

Šiomis gairėmis siekiama praktiškai paaiškinti PIT direktyvos formuluotes ir tikslą, kad valstybės narės ją įgyvendintų darniai. Tačiau jos nėra teisiškai privalomas PIT direktyvos aiškinimas. Vienintelis teisiškai įpareigojantis tekstas yra pati PIT direktyva. Be to, oficialų PIT direktyvos išaiškinimą gali pateikti tik Europos Teisingumo Teismas.

3. ŠIŲ GAIRIŲ TAIKYMO SRITIS

Šiose gairėse pateikiama informacija apie teises nuostatas, susijusias su pradinės būklės ataskaita, ir aptariami šie PIT direktyvos 22 straipsnio elementai, kuriuos turėtų apimti pradinės būklės ataskaita:

- i) sprendimo, ar reikia parengti pradinės būklės ataskaitą, priėmimas;
- ii) pradinės būklės tyrimo formulavimas;
- iii) ėminių ėmimo strategijos formulavimas;
- iv) pradinės būklės ataskaitos parengimas.

Šiose gairėse neaptariami 22 straipsnio elementai, susiję su veiksmais, kurių reikia imtis galutinai nutraukiant veiklą, kaip apibūdinta 22 straipsnio 3 ir 4 dalyse.

4. NUOSTATOS, KURIOSE DAROMA NUORODA Į PRADINĖS BŪKLĖS ATASKAITĄ

4.1. Atitinkamas PIT direktyvos tekstas

Su pradinės būklės ataskaitomis susiję šie pagrindiniai PIT direktyvos teksto elementai:

3 straipsnis. *Terminų apibrėžtys*

2) tarša – žmonių veiklos sukeliamas tiesioginis arba netiesioginis medžiagų, virpesių, šilumos arba triukšmo skleidimas ore, vandenyje ar žemėje, galintis pakenkti žmonių sveikatai arba aplinkos kokybei, darantis žalą materialiajam turtui, žalojantis gamtą ir trukdantis teisėtai ja naudotis;

3) įrenginys – stacionarus technikos objektas, kuriame vykdoma viena arba kelios I priede arba VII priedo 1 dalyje išvardytos veiklos rūšys ir bet kuri kita toje pačioje vietoje vykdoma tiesiogiai susijusi veikla, kuri techniškai susijusi su tuose prieduose išvardytų rūšių veikla ir gali sukelti teršalų išleidimą ir taršą;

18) pavojingos medžiagos – medžiagos arba mišiniai, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo 3 straipsnyje;

19) pradinės būklės ataskaita – informacija apie dirvožemio ir požeminio vandens užterštumą atitinkamomis pavojingomis medžiagomis;

20) požeminis vanduo – požeminis vanduo, kaip apibrėžta 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus, 2 straipsnio 2 punkte;

21) dirvožemis – viršutinis Žemės plutos sluoksnis, esantis tarp pamatinės uolienos ir paviršiaus. Dirvožemį sudaro mineralinės dalelės, organinė medžiaga, vanduo, oras ir gyvi organizmai.

12 straipsnis. Prašymai dėl leidimo išdavimo

1) Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad prašymuose dėl leidimo išdavimo būtų aprašomos:

d) įrenginio eksploatavimo vietos sąlygos;

e) kai taikoma, pradinės būklės ataskaita pagal 22 straipsnio 2 dalį.

22 straipsnis. Eksploatavimo vietos uždarymas

2) Jeigu veikla yra susijusi su atitinkamų pavojingų medžiagų naudojimu, gamyba arba išleidimu, ir atsižvelgiant į įrenginio eksploatavimo vietos dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo galimybę, prieš įrenginio eksploatavimo pradžią arba prieš įrenginio leidimo atnaujinimą pirmą kartą po 2013 m. sausio 7 d. ūkio subjektas parengia pradinės būklės ataskaitą ir ją pateikia kompetentingai institucijai.

Pradinės būklės ataskaitoje pateikiama informacija, reikalinga dirvožemio ir požeminio vandens užterštumo būklei nustatyti, siekiant kiekybiškai palyginti su būkle galutinai nutraukus veiklą.

Pradinės būklės ataskaitoje pateikiama bent ši informacija:

a) informacija apie dabartinį žemės panaudojimą ir, jei žinoma, apie ankstesnį žemės panaudojimą;

b) jei žinoma, turima informacija apie dirvožemio ir požeminio vandens matavimus, atspindinti būklę ataskaitos rengimo metu arba, kita vertus, nauji dirvožemio ir požeminio vandens matavimų duomenys, atsižvelgiant į dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo atitinkamame įrenginyje naudojamomis, gaminamomis ar iš jo išleidžiamomis pavojingomis medžiagomis galimybę.

Jeigu vadovaujantis kitais nacionalinės arba Sąjungos teisės aktais parengta informacija atitinka šioje dalyje nustatytus reikalavimus, ta informacija gali būti įtraukta į pradinės būklės ataskaitą arba prie jos pridėta.

Komisija parengia gaires dėl pradinės būklės ataskaitos turinio.

3) Galutinai nutraukdamas veiklą, ūkio subjektas įvertina dirvožemio ir požeminio vandens užterštumo atitinkamomis įrenginyje naudojamomis, gaminamomis ar iš jo išleidžiamomis pavojingomis medžiagomis būklę. Jeigu dėl įrenginio eksploatavimo dirvožemis arba požeminis vanduo labai užteršiami atitinkamomis pavojingomis medžiagomis ir jų būklė skiriasi nuo pradinės būklės, nustatytos 2 dalyje nurodytoje pradinės būklės ataskaitoje, ūkio subjektas turi imtis būtinų priemonių taršai mažinti siekdamas atkurti pradinę eksploatavimo vietos būklę. Tuo tikslu galima atsižvelgti į tokių priemonių technines galimybes.

Nedarant poveikio pirmos pastraipos taikymui, galutinai nutraukdamas veiklą ir tuo atveju, jeigu dirvožemio ir požeminio vandens užteršimas eksploatavimo vietoje kelia didelį pavojų žmonių sveikatai ar aplinkai ir ta tarša susidaro dėl ūkio subjekto veiklos, kuriai vykdyti išduotas leidimas ir kuri vykdoma prieš pirmą kartą atnaujinant leidimą po 2013 m. sausio 7 d., atsižvelgiant į 12 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytas įrenginio eksploatavimo vietos sąlygas, ūkio subjektas turi imtis veiksmų, būtinų pašalinti, kontroliuoti atitinkamas pavojingas medžiagas, apriboti jų išplitimą arba sumažinti jų kiekį, kad eksploatavimo vieta, atsižvelgiant į jos esamą ar būsimą patvirtintą naudojimo paskirtį, tokio pavojaus nebekeltų.

4) Jeigu ūkio subjektas neprivalo rengti 2 dalyje nurodytos pradinės būklės ataskaitos, galutinai nutraukdamas veiklą jis turi imtis veiksmų, būtinų pašalinti, kontroliuoti atitinkamas pavojingas medžiagas, apriboti jų išplitimą arba sumažinti jų kiekį, kad eksploatavimo vieta, atsižvelgiant į jos esamą ar būsimą patvirtintą naudojimo paskirtį, nebekeltų didelio pavojaus žmonių sveikatai arba aplinkai dėl dirvožemio ar požeminio vandens užteršimo vykdant leidžiamą veiklą ir atsižvelgiant į 12 straipsnio 1 dalies d punkte nustatytas įrenginio eksploatavimo vietos sąlygas.

4.2. Svarbiausi PIT direktyvoje vartojami žodžiai ir frazės

Šiose gairėse pateikiami toliau nurodytų PIT direktyvoje vartojamų terminų paaiškinimai, kad tie terminai būtų geriau suprantami.

Atitinkamos pavojingos medžiagos (3 straipsnio 18 dalis ir 22 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą) yra tokios medžiagos ar mišiniai, kurie apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 dėl medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo (KŽP reglamento) 3 straipsnyje ir kurie dėl savo pavojingumo, judumo, patvarumo ir biologinio skaidumo (taip pat ir kitų savybių) gali užteršti dirvožemį arba požeminį vandenį ir yra įrenginyje naudojami, gaminami ir (arba) iš jo išleidžiami.

Įrenginio eksploatavimo vietos dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo galimybė (22 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą) apima keletą svarbių dalykų. Pirmą, pradinės būklės ataskaitoje turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į atitinkamų pavojingų medžiagų kiekį – jei įrenginyje naudojamas, gaminamas ar jo eksploatavimo vietoje išleidžiamas jų kiekis yra labai mažas, tuomet pradinės būklės ataskaitos rengimo tikslais užteršimo tikimybė laikytina nedidele. Antra, pradinės būklės ataskaitoje turi būti atsižvelgiama į dirvožemio ir požeminio vandens savybes ir šių savybių poveikį dirvožemio ir požeminio vandens užteršimo galimybei. Trečia, esamų įrenginių atveju gali būti atsižvelgiama į tų įrenginių ypatybes, dėl kurių užteršimas yra praktiškai neįmanomas.

Laikoma, kad terminas **užteršimas** yra termino **tarša**, apibrėžto PIT direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje, sinonimas.

Kiekybinis palyginimas (22 straipsnio 2 dalies antra pastraipą) reiškia, kad turi būti galimybė palyginti pradinės būklės ataskaitoje nurodyto užteršimo ir užteršimo, esančio galutinai nutraukiant veiklą, mastą ir laipsnį. Taigi vartojant šį terminą 22 straipsnio 2 dalyje atmetamas lyginimas vien tik kokybiniu aspektu. Pats ūkio subjektas turi būti suinteresuotas užtikrinti, kad kiekybinis įvertinimas būtų pakankamai tikslus bei detalus ir kad juo naudojantis būtų galima atlikti prasmingą palyginimą su užterštumo būkle galutinai nutraukus veiklą.

Informacija, reikalinga dirvožemio ir požeminio vandens užterštumo būklei nustatyti (22 straipsnio 2 dalies antra pastraipą) suprantama kaip apimanti bent šiuos du elementus:

- Informaciją apie dabartinę eksploatavimo vietos naudojimą ir, jei žinoma, apie ankstesnę jos naudojimą. Šiame reikalavime terminas „**jei žinoma**“ turėtų būti suprantamas kaip prieinama įrenginių eksploatuojančiam ūkio subjektui, kartu atsižvelgiant į tokios informacijos apie naudojimą praeityje patikimumą.
- Informacija apie tų atitinkamų pavojingų medžiagų, kurios bus įrenginyje naudojamos, gaminamos ar iš jo išleidžiamos, koncentraciją dirvožemyje ir požeminiame vandenyje. Kai rengiant ataskaitą žinoma, kad dėl veiklos, kuri bus vykdoma įrenginio eksploatavimo vietoje ateityje, gali būti naudojama, gaminama ar išleidžiama papildomų pavojingų medžiagų, patartina taip pat įtraukti informaciją apie tų atitinkamų pavojingų medžiagų koncentraciją dirvožemyje ir požeminiame vandenyje. Tokios informacijos dar neturint, reikėtų atlikti naujus matavimus, jei yra tikimybė, kad dirvožemis ir požeminis vanduo bus užteršti tomis pavojingomis medžiagomis, kurios įrenginyje bus naudojamos, gaminamos ar iš jo išleidžiamos (taip pat žr. pirmiau sąvokos „kiekybinis“ paaiškinimą).

4.3. Sąvartynų direktyva

Sąvartynai pagal PIT direktyvą yra ypatinga veiklos rūšis (I priedas, 5 kategorijos 4 punktas), nes jiems taip pat yra taikoma Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (Sąvartynų direktyva). Sąvartynų direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje aiškiai nurodoma, kad tiems sąvartynams, kuriems taikoma TIPK direktyva (2008/1/EB), taikomi atitinkami techniniai reikalavimai yra nustatyti Sąvartynų direktyvoje ir laikoma, kad atitinkamų TIPK direktyvos techninių reikalavimų laikomasi, kai laikomasi Sąvartynų direktyvos reikalavimų.

Kadangi PIT direktyvos 22 straipsnio nuostatos nebuvo įtrauktos į ankstesnę TIPK direktyvą, negalima daryti išvados, kad sąvartynų atveju jokios pradinės būklės ataskaitos rengti nereikėtų. Sąvartynų direktyvos, ypač jos I priedo 3 punkto, nuostatomis (Bendrieji reikalavimai dėl dirvožemio ir vandens apsaugos) turėtų būti užtikrinta, kad jokios pavojingos medžiagos nepatektų į dirvožemį ir požeminį vandenį. Be to, Sąvartynų direktyvoje yra keletas elementų, naudingų rengiant pradinės būklės ataskaitą, kuri turėtų būti papildoma kiekvienu atskiru atveju. Norint kiekybiškai įvertinti dirvožemio ir požeminio vandens būklę gali reikėti specialių procedūrų ir metodų, kad būtų galima atsižvelgti į sąvartyno ypatybes (membraną). Jei sąvartyne vykdoma kita tiesiogiai susijusi veikla, vien dėl jos gali reikėti parengti pradinės būklės ataskaitą.

5. PRADINĖS BŪKLĖS ATASKAITOS RENGIMO ETAPAI

Siekiant nustatyti, ar konkrečiu atveju reikia rengti pradinės būklės ataskaitą, ir rengiant pačią ataskaitą, turi būti atliktos kelios svarbios užduotys.

Šis procesas padalintas į aštuonis etapus, apimančius šiuos pagrindinius elementus:

1–3 etapai: nuspręsti, ar reikia rengti pradinės būklės ataskaitą;

4–7 etapai: nustatyti, kaip turi būti rengiama pradinės būklės ataskaita;

8 etapas: nustatyti ataskaitos turinį.

Jei 1–3 etapuose, remiantis turima informacija, įrodoma, kad pradinės būklės ataskaitos rengti nereikia, pereiti prie tolesnių etapų nereikia. Kompetentinga institucija turėtų atlikti ir saugoti įrašus apie minėtus įrodymus, įskaitant tokio sprendimo priėmimo priežastis.

Gali būti, kad įrenginyje, kurio pradinės būklės ataskaitos rengti nereikia, vėliau bus vykdoma kita veikla, dėl kurios jau reikės rengti pradinės būklės ataskaitą, pavyzdžiui, jei pasiūloma naujame procese pirmą kartą naudoti pavojingąsias medžiagas. Tokiu atveju atnaujinant leidimą turi būti pagal šias gaires persvarstomas poreikis parengti pradinės būklės ataskaitą.

Kiek įmanoma 1–5 etapuose reikėtų naudoti turimą informaciją.

Tam tikrais atvejais pagal Direktyvos 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo reikalavimus pateikta informacija gali būti prasmingai panaudota pradinės būklės ataskaitos elementams.

Rengiant pradinės būklės ataskaitą taip pat gali praversti šie informacijos šaltiniai:

- informacija, surinkta pagal 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/18/ES dėl didelių, su pavojingomis cheminėmis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės (Seveso III direktyva), ypač 4 etape;
- informacija, pateikiama GPGB informaciniuose dokumentuose, ypač GPGBID dėl laikant medžiagas išmetamų teršalų kiekio, visų pirma 6 ir 7 etapuose.

Tačiau, jei tai neįmanoma, turėtų būti surinkta naujos informacijos.

Nors dėl patogumo etapai sunumeruoti nuo 1 iki 8, jie gali būti įgyvendinami kitokia eilės tvarka arba vienu metu.

5.1 lentelė.

Pagrindiniai pradinės būklės ataskaitos rengimo etapai

Etapas	Veikla	Tikslas
1.	Nustatykite, kokios pavojingos medžiagos naudojamos ar gaminamos įrenginyje arba iš jo išleidžiamos ir sudarykite šių pavojingų medžiagų sąrašą.	Nustatyti, ar pavojingos medžiagos gamintos, naudojamos ar išleidžiamos siekiant nuspręsti, ar reikia parengti ir pateikti pradinės būklės ataskaitą.
2.	Nustatykite, kurios 1 etape nustatytos pavojingos medžiagos yra „atitinkamos pavojingos medžiagos“ (žr. 4.2 skirsnį). Atmeskite tas pavojingas medžiagas, kurios negali užteršti dirvožemio arba požeminio vandens. Pagrįskite ir užregistruokite sprendimus neįtraukti tam tikrų pavojingų medžiagų.	Tolesniuose svarstymuose, ar reikia rengti ir pateikti pradinės būklės ataskaitą, apsiriboti tik atitinkamomis pavojingomis medžiagomis.
3.	Kiekvienos 2 etape atrinktos atitinkamos pavojingos medžiagos atveju nustatykite faktinę dirvožemio ar požeminio vandens užteršimo galimybę įrenginio eksploatavimo vietoje, įskaitant išleidimo tikimybę ir jo padarinius, visų pirma atsižvelgdami į: — kiekvienos pavojingos medžiagos kiekį arba sugrupuotų panašių pavojingų medžiagų kieki; — kaip ir kur saugomos, naudojamos ir įrenginio teritorijoje transportuojamos pavojingos medžiagos; kur yra jų išleidimo rizika; kur yra jų išleidimo rizika; — esamų įrenginių atveju taip pat atsižvelkite į priemones, kurių imtasi siekiant užtikrinti, kad praktiškai būtų neįmanoma užteršti dirvožemio arba požeminio vandens.	Nustatyti, kurios iš tokių medžiagų kelia galimos taršos riziką, remiantis atitinkamų pavojingų medžiagų išleidimo tikimybe. Informacija apie tokias medžiagas turi būti įtraukta į pradinės būklės ataskaitą.
4.	Surašykite eksploatavimo vietos istoriją. Atsižvelkite į turimus duomenis ir informaciją: — susijusių su dabartiniu eksploatavimo vietos naudojimu ir su pavojingų medžiagų išleidimu, kuris gali sukelti taršą. Ypač atsižvelkite į avarijas ar incidentus, nulašėjimus ar išsiliejimus vykdant įprastą eksploatavimo veiklą, veiklos pokyčius, eksploatavimo vietos dangą, naudojamų pavojingų medžiagų pokyčius. — susijusių su ankstesniu eksploatavimo vietos naudojimu, dėl kurio galėjo būti išleista pavojingų medžiagų – ar jos būtų tos pačios kaip naudojamos, gaminamos ar išleidžiamos abartiniame įrenginyje, ar kitos. Surinkti šiuos duomenis gali padėti ankstesnių tyrimų ataskaitos.	Nustatyti galimus šaltinius, dėl kurių 3 etape nustatytų pavojingų medžiagų jau galėjo būti įrenginio eksploatavimo vietoje.

Etapas	Veikla	Tikslas
5.	Nustatykite eksploatavimo vietos aplinkos sąlygas, įskaitant: <ul style="list-style-type: none"> — topografiją; — geologiją; — požeminio vandens tėkmės kryptį; — kitus galimus migracijos kelius, pavyzdžiui, nuotekų surinkimo ir vandentiekio kanalus; — aplinkos aspektus (pvz., ypatingas buveines, rūšis, saugomas teritorijas ir t. t.); taip pat — aplinkinės žemės naudojimą. 	Nustatyti, kur gali pasklisti pavojingos medžiagos, jei jos būtų išleistos, iš kur jų ieškoti. Taip pat nustatyti aplinkos terpes ir receptorius, kuriems galėtų kilti rizika, ir kur aplinkiniame rajone vykdoma kita veikla, dėl kurios išleidžiamos tos pačios pavojingos medžiagos, galinčios migruoti į įrenginio eksploatavimo vietą.
6.	Pasinaudodami 3–5 etapuose surinktais duomenimis, apibūdinkite eksploatavimo vietą, visų pirma nurodydami jos buvimo vietą, tipą, ankstesnės taršos mastą bei kiekį ir galimus būsimus teršalų išmetimo šaltinius, pažymėdami sluoksnius ir požeminį vandenį, kurie gali būti užteršti, susiedami taršos šaltinius, galimus taršos judėjimo kelius ir receptorius, kurie veikiausiai būtų užteršti.	Nustatyti eksploatavimo vietoje jau esančios taršos buvimo vietą, pobūdį ir mastą, taip pat nustatyti, kurie sluoksniai ir požeminiai vandenys galėtų būti jos užteršti. Palyginti su galima būsima tarša siekiant nustatyti, ar tos vietos sutampa.
7.	Jei 1–6 etapuose surinkta pakankamai duomenų, kad būtų galima kiekybiškai įvertinti dirvožemio ir požeminio vandens taršą atitinkamomis pavojingomis medžiagomis, pereikite tiesiai prie 8 etapo. Jei informacijos nepakanka, reikės atlikti intervencinį eksploatavimo vietos tyrimą siekiant surinkti tokią informaciją. Tokio tyrimo detales reikėtų išsiaiškinti su kompetentinga institucija.	Surinkti papildomos reikiamos informacijos, kad būtų galima kiekybiškai įvertinti dirvožemio ir požeminio vandens taršą atitinkamomis pavojingomis medžiagomis.
8.	Parenkite įrenginio pradinės būklės ataskaitą, kurioje kiekybiškai įvertinta dirvožemio ir požeminio vandens tarša atitinkamomis pavojingomis medžiagomis.	Pateikti pradinės būklės ataskaitą pagal PIT direktyvą.

Kiekvienas iš 8 etapų toliau paaiškinamas išsamiau.

5.1. 1 etapas. Nustatymas, kurios pavojingos medžiagos šiuo metu naudojamos ar gaminamos įrenginyje arba iš jo išleidžiamos

Sudarykite visų pavojingų medžiagų, esančių įrenginio teritorijoje (žaliavos, produktai, tarpiniai produktai, šalutiniai produktai, išmetamieji teršalai arba atliekos), sąrašą. Jame turėtų būti įtrauktos visos pavojingos medžiagos, susijusios su PIT I priede nurodyta veikla ir su tiesiogiai susijusia veikla, kuri yra techniškai susijusi su vykdoma veikla ir gali turėti poveikį dirvožemio arba požeminio vandens taršai.

Jei sąrašė pavojingos medžiagos nurodomos prekiniais pavadinimais, taip pat turėtų būti nurodytos jų cheminės sudedamosios dalys. Mišinių ar junginių atveju turėtų būti nurodyta didžiausios sudėtinės cheminės medžiagos santykinė dalis.

5.2. 2 etapas. Atitinkamų pavojingų medžiagų nustatymas

Nustatykite kiekvienos į 1 etape sudarytą sąrašą įtrauktos pavojingos medžiagos galimą taršos riziką: apsvaistykite jos chemines ir fizikines savybes, kaip antai sudėtį, fizinį būvį (kietas, skystas, dujos), tirpumą, toksiškumą, judumą, patvarumą ir pan. Remiantis šia informacija reikėtų nuspręsti, ar medžiaga gali sukelti dirvožemio ir požeminio vandens taršą. Duomenys, įskaitant jų aiškinimo pagrindimą, turėtų būti pateikti taip, kad pradinės būklės ataskaitoje būtų aišku, kodėl medžiagos buvo įtrauktos arba neįtrauktos.

Jei grupės medžiagų savybės yra panašios, jas galima svarstyti kartu, jei pagrindžiamas jų sugrupavimas.

Vienas iš informacijos šaltinių gali būti klasifikavimo ir ženklavimo inventorių, kuriame yra medžiagų, apie kurias pranešta pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 (KŽP reglamentas), klasifikavimo ir ženklavimo informacija ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (REACH reglamentas) registruotų medžiagų cheminė informacija. Kiti informacijos šaltiniai gali būti, pavyzdžiui, 141 cheminės medžiagos rizikos vertinimo ataskaitos, atliktos pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93 (Esamų cheminių medžiagų reglamentas). Visus šiuos šaltinius galima rasti ECHA interneto svetainėje ⁽¹⁾.

Kai yra aišku, kad įrenginyje naudojamos, gaminamos ar iš jo išleidžiamos pavojingos medžiagos negali užteršti dirvožemio ir požeminio vandens, pradinės būklės ataskaitos rengti nereikia.

Nustatytas atitinkamas pavojingas medžiagas reikėtų svarstyti toliau 3 etape.

5.3. 3 etapas. Vietovei būdingos taršos galimybės vertinimas

Kiekviena iš 2 į 3 etapą perkelta medžiaga turėtų būti apsvaistyta atsižvelgiant į eksploatavimo vietos aplinkybes siekiant nustatyti, ar dėl šių aplinkybių galėtų būti išleistas pakankamai didelis medžiagos kiekis, galintis sukelti taršos riziką dėl vienkartinio išleidimo arba dėl per daugkartinį išleidimą susikaupusio medžiagos kiekio.

Reikėtų konkrečiai apsvaistyti:

- i) kiekvienos naudojamos, gaminamos ar išleidžiamos pavojingos medžiagos kiekį atsižvelgiant į jos poveikį aplinkai.

Reikėtų atkreipti dėmesį, kad nuolatinis nedidelio kiekio nuotėkis per tam tikrą laikotarpį gali sukelti didelę taršą. Jei turima pavojingų medžiagų sąnaudų ir išėigos duomenų, juos reikėtų išanalizuoti siekiant nustatyti, ar jos neišleidžiamos į dirvožemį ir požeminį vandenį;

- ii) kiekvienos pavojingos medžiagos buvimo vietą įrenginio eksploatavimo vietoje, pvz., kur ji yra ar kur bus nugabenta, laikoma, naudojama, transportuojama po teritoriją, išleista ir t. t., atsižvelgiant į dirvožemio ir požeminio vandens savybes toje eksploatavimo vietos dalyje;
- iii) esamų įrenginių atveju – ar yra ir ar nepažeisti pavojingų medžiagų plitimo apribojimo mechanizmai, koks eksploatavimo vietos dangos pobūdis ir būklė, nuotekų surinkimo, vandentiekio ir kitų galimų migracijos kelių buvimo vietos.

Turi būti nustatytas atitinkamų pavojingų medžiagų saugojimo, tvarkymo ir naudojimo metodas, taip pat turėtų būti nustatyta, ar yra plitimo apribojimo mechanizmai, kurie užkirstų kelią taršai; pvz., pylimai, kietas pagrindas, medžiagų tvarkymo procedūros.

Eksploatavimo vietą reikia įdėmiai fiziškai apžiūrėti ir patikrinti, ar nepažeistos ir ar veiksmingos taršos prevencinės priemonės.

Pavyzdžiui, rinktina tokia informacija:

- ar statiniai bei teritorijos danga yra įtrūkę arba pažeisti. Nustatyti, ar šalia galimų išleidimo vietų yra sujungimų arba įtrūkių;
- ar yra požymių, kad betono paviršiai būtų veikiami cheminėmis medžiagomis;
- ar proceso nuotekų surinkimo sistema yra geros būklės. Jei saugu, patikrinkite šulinius, nutekamuosius griovius ir atvirus drenažo įrenginius;
- nustatykite nuotekų surinkimo maršrutus, vandentiekio koridorius ir pan. siekdami nustatyti nuotakų buvimo vietą;
- nustatykite, ar yra požymių, kad teršalų jau buvo išleista, įvertinkite jų pobūdį ir mastą ir apsvaistykite, ar yra tikimybė, kad tai pasikartos;
- nustatykite, ar yra požymių, kad eksploatavimo vietoje pavojingos medžiagos tiesiogiai arba netiesiogiai išleidžiamos į žemę arba požeminį vandenį.

Remdamiesi duomenimis, surinktais kaip nurodyta pirmiau, apibūdinkite aplinkybes, kuriomis teršalai galėtų patekti į dirvožemį arba požeminį vandenį ir tokios taršos tikimybę, taip pat nustatykite, kurios medžiagos galėtų patekti į aplinką ir ją užteršti.

⁽¹⁾ <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/>.

Aplinkybės, kuriomis gali būti teršalų išleidimo atveju, apima:

Avarijas ir incidentus, pvz., cisterna apvirsta važiuodama per įrenginio teritoriją; sutrūksta talpykla; teršalai išteka iš požeminio rezervuaro; sulūžta sandariklis; teršalai išpilami netyčia; teršalai išteka per suskilusius nuotekų surinkimo vamzdžius arba griovius; įvyksta gaisras.

Įprastas operacijas, pvz., teršalai nulaša pristatant medžiagas arba sunkiasi per vamzdžių sujungimus, perpilant arba perkeliant produktą iš vienos vietos į kitą išliejami nedideli jo kiekiai, teršalai prateka pro užsikimšusius arba suskilusius nuotekų surinkimo vamzdžius arba susigeria į žemę per betoninės dangos įtrūkius.

Planuotas teršalų išleidimas, pvz., išleidimas į dirvožemį arba požeminį vandenį.

Jei paaiškėja, kad dėl naudojamų, gaminamų arba išleidžiamų pavojingų medžiagų kiekio ir dirvožemio bei požeminio vandens savybių tikimybė, kad bus užterštas dirvožemis arba požeminis vanduo, nėra didelė, pradinės būklės ataskaitos rengti nereikia.

Esamų įrenginių atveju, jei yra imtasi priemonių, dėl kurių praktiškai neįmanoma užteršti dirvožemio arba požeminio vandens, pradinės būklės ataskaitos taip pat rengti nereikia.

Jei po šio etapo manoma, kad pradinės būklės ataskaitos rengti nereikia, vis tiek tikimasi, kad ūkio subjektas raštiškai įformins tokį sprendimą kartu su jo pagrindimu, o tą sprendimą įvertins ir saugos kompetentinga institucija.

5.4. 4 etapas. Eksploatavimo vietos istorija

Šiame skirsnyje aptariamų veiksmų tikslas – nustatyti, kurios iš 3 etape nustatytų atitinkamų pavojingų medžiagų galėtų būti eksploatavimo vietos dirvožemyje ir požeminiuose vandenyse dėl lig šiol vykdytos veiklos, ir nustatyti, ar tai sutampa su galimais būsimos taršos šaltiniais.

Eksploatavimo vietos istorijoje turėtų būti atsižvelgta į i) eksploatavimo vietos istoriją prieš statant dabartinę arba siūlomą įrenginį ir ii) dabartinio arba siūlomo įrenginio veiklos istoriją, kaip nurodyta toliau:

- i) Išvardykite visas eksploatavimo vietos naudojimo paskirtis nuo plyno lauko iki siūlomo įrenginio statybos. Nustatykite, ar naudojant aptariamą vietą kuria nors iš šių paskirčių buvo naudojamos atitinkamos pavojingos medžiagos, nustatytos 3 etape. Jei taip, kur jos galėjo būti tvarkomos, kokia yra tikimybė, kad jos buvo išleistos į dirvožemį ir (arba) požeminį vandenį, ir, jei buvo imtasi valymo veiksmų, kokie jie buvo? Jei įmanoma, reikėtų naudotis šios konkrečios eksploatavimo vietos duomenimis.
- ii) Įrenginio, kuris jau eksploatuojamas rengiant pradinės būklės ataskaitą, atveju – kokia yra tikimybė, kad teršalai kada nors buvo išleisti vykdant veiklą šioje eksploatavimo vietoje? Verta apsvarstyti tokius konkrečius punktus:
 - Praeityje įvykusių avarijų, incidentų arba tiesioginio išleidimo (gavus sutikimą arba nesankcionuoto), kurių metu atitinkamos pavojingos medžiagos galėjo patekti į dirvožemį arba požeminį vandenį, vieta, pobūdis ir mastas.
 - Kaip buvo pakeistas arba patobulintas procesas, cheminių medžiagų tvarkymas, saugojimo vietos, šalinimo metodai ir pan. ir kodėl? Pavyzdžiui, ar tai padaryta dėl prieš tai įvykusio incidento, avarijos, nepataikymo ir pan. siekiant sumažinti teršalų išleidimo riziką, padidinti efektyvumą, sumažinti atliekų ir t. t? Ar toks pakeitimas leidžia manyti, kad yra buvę taršos atvejų?
 - Techninės priežiūros užrašai. Ar iš jų matyti, kad nuotekų surinkimo sistemos, rezervuarai, pylimai, vamzdžiai nėra pažeisti? Ar jie naudojami nuo veiklos pradžios, ar įrengti neseniai?
 - Išsamūs anksčiau atliktų eksploatavimo vietos tyrimų ir valymo darbų duomenys.
 - Per fizinį patikrinimą 3 etape surinkti duomenys taip pat gali teikti naudingos informacijos apie esamas dėmes, koroziją, naujai uždėtą dangą ir pan.

5.5. 5 etapas. Supanti aplinka

Per 1–4 etapus nustatomos vietos, kuriose ateityje gali būti išleisti teršalai ir kur jie jau galėjo būti išleisti praeityje. 5 etape siekiama nustatyti, kur nutekėtų visi tokie teršalai, sluoksnius ir požeminį vandenį, kuriuos jie galėtų užteršti, ir nustatyti, kokių mastu ir iki kokio gylio turi būti apibūdinta žemė. Tam reikia suprasti tiek eksploatavimo vietas, tiek aplinkinių vietovių, kurios gali turėti poveikį įrenginio eksploatavimo vietai, žemės ir požeminio vandens savybes.

Jei įmanoma, reikėtų naudotis šios konkrečios eksploatavimo vietos duomenimis. Jei tokių duomenų nėra, naudokitės nuorodiniiais duomenimis, kokybinio ir (arba) subjektyvaus vertinimo, numanomais ar ekstrapoliuotais duomenimis. Kiekvienu atveju turėtų būti nurodomas duomenų šaltinis, o jei duomenys nėra konkrečios vietos duomenys, reikėtų pagrįsti kitų pasirinktų duomenų naudojimą ir įtraukti visas taikytinas paklaidas.

Svarstant eksploatavimo vietos savybes reikėtų sugretinti šiuos duomenis:

Topografinės savybės

Bet kokių išleistų teršalų tiesioginis poveikis priklauso nuo vietos topografinių savybių ir žemės paviršiaus tipo (betonas, atvira žemė ir t. t.) aplink teršalų išleidimo tašką, taip pat teršalų išleidimo taško padėties žemės paviršiaus atžvilgiu (pvz., ant žemės, virš žemės, palubėje esantys vamzdžiai, po žeme ir kt.).

Žemės paviršiaus tipas ir nuolydis gali būti pavaizduoti eksploatavimo vietos plane. Be to, reikėtų aiškiai nurodyti supiltų aptvarų, duobių ir kt. pagrindo buvimo vietą žemės paviršiaus atžvilgiu, ypač jei jis (visas arba iš dalies) yra žemiau negu žemės lygis.

Geologinės ir hidrologinės savybės

Apibūdinkite po eksploatavimo vieta esantį dirvožemį ir uolinių sluoksnius, taip pat kiekvieno sluoksnio, kuris galėtų paveikti medžiagų elgesį ir judėjimą per žemės sluoksnius, fizikines ir chemines savybes.

Nustatykite, ar kiekviename iš sluoksnių yra arba gali būti požeminio vandens (įskaitant podirvio vandenį), ir, jei žinoma, nurodykite hidraulinį nuolydį.

Nurodykite, kaip dirvožemio ir požeminio vandens savybės paveiktų medžiagų judėjimą žemės sluoksniuose.

Nebūtina pateikti išsamaus geotechninio aprašymo – ataskaitoje pakanka paprastai apibendrinti duomenis, o prirėkus ateityje galima pateikti išsamesnės informacijos arba sudaryti sąlygas su ja susipažinti.

Be to, ataskaitoje, atsižvelgiant į visą turimą informaciją, turėtų būti bendrai apibūdintos visos eksploatavimo vietos sąlygos, paskelbto geologinio ir hidrogeologinio apibūdinimo neatskiriant nuo ankstesnių tyrimų ir dabartinio tyrimo rezultatų.

Hidrologinės savybės

Nurodykite, ar yra paviršinio vandens telkinių, kokia jų tėkmės kryptis, kokybė ir (arba) klasifikacija, vagos buvimo vieta bei gylis eksploatavimo vietos paviršiaus atžvilgiu. Nurodykite, kokį poveikį kiekvienam vandens telkiniui galėtų padaryti iš eksploatavimo vietos išleisti teršalai.

Žmogaus padaryti keliai

Nustatykite žmogus padarytus kelius, vandentiekio kanalus, nuotekų surinkimo sistemas, kasyklas ir pan., kurie galėtų tapti pavojingų medžiagų migracijos keliais, ir nustatykite tikėtiną migracijos kryptį, atmindami, kad ji gali būti priešinga negu gamtinis topografinis arba hidraulinis nuolydis.

Žemės naudojimas aplinkinėse vietovėse ir jos bei eksploatavimo vietos abipusė priklausomybė

Nustatykite, kam naudojama žemė aplinkinėse vietovėse, kad žinotumėte, kokia pramonės ar kita veikla vykdoma netoliese, ypač aukščiau, kuriai galėtų būti naudojamos tos pačios arba panašios medžiagos, galinčios migruoti ir užteršti eksploatavimo vietą. Jei atiduodant leidimą eksploatavimo vietoje yra taršos, migravusios iš kitur, ūkio subjektas turi įrodyti, kad ta tarša sukelta ne dėl jo vykdomos veiklos. Todėl svarbu žinoti, ar gretimos valdos galėtų būti tokios pačios arba panašios taršos šaltinis.

5.6. 6 etapas. Eksploatavimo vietos apibūdinimas

Eksploatavimo vietos aprašyme turėtų būti, visų pirma, nurodytos ankstesnės taršos ir galimos būsimos taršos šaltinių buvimo vietos, tipas, mastas ir kiekis, atkreipiant dėmesį į sluoksnius ir požeminį vandenį, kurie gali būti užteršti.

Šiuo atžvilgiu gali praversti modeliai, pagal kuriuos galima nustatyti sąsajas tarp taršos šaltinių, kelių, kuriais gali plisti tarša, ir receptorių, kuriuos ji gali paveikti. Sutelkus į viena skirtingų aspektų informaciją turėtų būti lengviau suprasti grėsmes, kurios galėtų kilti žmonių sveikatai ir aplinkai dėl užteršimo.

Koncepcinis eksploatavimo vietos modelis – tai toks žemės ploto apibūdinimas, kuriame nurodomi tiek esamos taršos lygiai, tiek galimos būsimos taršos šaltiniai. Jį galima sudaryti naudojant 3–5 etapuose gautą informaciją. Tai greičiausiai apims jau žinomą informaciją ir šiek tiek naujos, nesusijusios su 7 etapu, aptariamu toliau. Jei ūkio subjektas siūlo koncepcinį eksploatavimo vietos modelį sudaryti remiantis turima informacija, reikėtų apsvarstyti duomenų patikimumą, tikslumą ir tinkamumą.

Užuot sudarius vieną bendro pobūdžio modelį (brėžinį arba tekstą) visai eksploatavimo vietai, gali būti labiau pageidautina sudaryti atskirus išsamius modelius kiekvienai susirūpinimą keliančiai įrenginio vietai. Pavyzdžiui, koncepcinis aplink rezervuarą esančios vietos modelis, kuriame galėtų būti nurodyta pylimo konstrukcija, žemės nuolydžio kryptis, taip pat nurodyta, ar papildymo taškai yra pylimo viduje ar išorėje, kokia yra tos vietos paviršiaus danga ir po ja esančių uolienuų geologinės savybės bei gruntinis vandeningasis sluoksnis. Pagal šią informaciją būtų galima spėti, kur galėtų atsidurti atitinkamos pavojingos medžiagos, jei jos būtų išleistos.

Koncepcinių eksploatacijos vietos modelių pobūdis ir sudėtingumas priklausytų nuo eksploatavimo vietos savybių ir joje vykdomos veiklos.

5.7. 7 etapas. Eksploatavimo vietos tyrimas

Jei per 1–6 etapus surinkta pakankamai informacijos, kad būtų galima apibūdinti eksploatacijos vietą tiek šoniniu pjūviu, tiek vertikaliai ir nustatyti jos pradinę būklę – kiekybiškai įvertinti dirvožemio ir požeminio vandens taršą atitinkamomis pavojingomis medžiagomis, – tuomet pereikite tiesiai prie 8 etapo. Ūkio subjektui pasirinkus naudotis esama informacija, tiek jis pats teikdamas ją kompetentingai institucijai, tiek kompetentinga institucija vertindama tokią informaciją, turi turėti omenyje su tokių duomenų naudojimu susijusį neapibrėžtumą ir riziką. Tokia rizika – tai:

- ankstesnio laikotarpio duomenimis gali būti neadekvačiai perteiktas atitinkamų pavojingų medžiagų išleidimas, kuris galėjo įvykti po to, kai buvo surinkti pirminiai duomenys;
- ankstesnio laikotarpio duomenys gali apimti ne visas atitinkamas pavojingas medžiagas, o tik tam tikrą jų dalį; taip pat
- ankstesnio laikotarpio duomenyse gali būti neatsižvelgta į veiklos pokyčius, įvykusius po to, kai buvo surinkti pirminiai duomenys, ir dėl šių pokyčių įrenginyje galėjo būti naudojamos, gaminamos ar iš jo išleidžiamos kitos pavojingos medžiagos.

Geriausias būdas užtikrinti, kad duomenys būtų išsamūs – užtikrinti, kad nustatymo metodas bei analizė būtų aiškiai apibrėžti ir perteikti. Esamų įrenginių atveju, kai nežinoma, ar informacija apie ankstesnę dirvožemio būklę yra patikima ir kokybiška (pavyzdžiui, todėl kad rezultatai gauti pasenusiais metodais arba yra neišsamūs), tinkamiausia būtų matavimus atlikti iš naujo.

Jei galima apibūdinti tik dalį eksploatavimo vietos arba nepakanka informacijos pradinės būklės ataskaitai parengti, reikėtų surinkti papildomos informacijos ištiriant eksploatavimo vietą. Geriausias būdas sužinoti pradinę dirvožemio ir požeminio vandens būklę – atlikti naują matavimą prieš eksploatacijos pradžią arba tuo metu, kai atliekama leidimo peržiūra.

Ėminių ėmimo strategija

Jei nustatoma, kad reikės naujų matavimų, reikia apsvarstyti tinkamas ėminių ėmimo strategijas, t. y. būdą, kuriuo bus atliekami nauji dirvožemio ir požeminio vandens matavimai. Norint, kad būtų pasirinkta tinkamiausia strategija, ūkio subjektui ir kompetentingai institucijai patartina palaikyti tarpusavio ryšį.

Ėminių ėmimo strategijos turėtų būti tokios, kad pagal atliktus matavimus ir imamus ėminius būtų galima pakankamai patikimai nustatyti tikslų taršos atitinkamomis pavojingomis medžiagomis dydį ir tuo remiantis įvertinti dabartinę dirvožemio ir požeminio vandens būklę. Pradinės būklės ataskaitoje turėtų būti aprašytas siūlomas eksploatavimo vietos taršos būklės vertinimo metodas, pvz., taikytini statistiniai tyrimai ir ISO/CEN, o jei jų nėra – taikytini nacionaliniai standartai. Pradinės būklės tyrimo rezultatų ataskaitoje būtina išsamiai aprašyti ėminių ėmimo strategiją ir analizės metodus. Tai reiškia, kad tuo atveju, kai eksploatavimo vieta bus vertinama galutinai nutraukiant veiklą, bus būtina taikyti tą pačią strategiją ir tuos pačius metodus arba metodus, kurių, kaip įrodyta, analitinis efektyvumas yra panašus.

Ėminių ėmimo strategijos turėtų būti tokios, kad:

- dėmesys būtų sutelktas į nustatytas atitinkamas pavojingas medžiagas bei jų pavojingus skilimo produktus ir metabolitus, kurie turi būti įvertinti pagal savo fizikines ir chemines savybes atsižvelgiant į dirvožemio arba požeminio vandens taršos tikimybę;
- būtų atsižvelgta į eksploatavimo vietovės hidrogeologines ir hidraulines sąlygas. Tinkami priešroviniai ir (arba) pasroviniai matavimo punktai turi būti apsvarstyti prieš juos įrengiant įrenginio eksploatavimo vietoje. Atliekant požeminio vandens tikrinimus reikėtų atsižvelgti į galimą dinamiką, susijusią su tėkmės kryptimi ir požeminio vandens lygio svyravimais;
- būtų pripažįstamas natūralių ir su procesu susijusių veiksnių poveikis imamiems ėminiams ir jų ėmimo strategijai (vieta ir metodas), teršalų jungtims, teršalų sklaidos dirvožemyje arba požeminiame vandenyje įvairovei, ėminio tvarkymui nuo jo gavimo iki matavimo ir laboratorijoje atliekamiems matavimams; ir
- būtų iš pat pradžių apsvarstyta dabartinės taršos būklės (įskaitant ankstesnę taršą) ir poreikio įvertinti taršą galutinai nutraukiant veiklą nustatymas. Būtina sąlyga – aiškus ėminių ėmimo punktų žymėjimas žemėlapyje ir ženklavimas.

Rekomenduojama atlikti netikslinį ėminių ėmimą arba tikslinį ėminių ėmimą, arba ir viena, ir kita. Renkantis vieną iš šių būdų turi būti atsižvelgiama į eksploatavimo vietos buvimo vietą, sąlygas ir vietos aplinką, įskaitant medžiagų, kurių matavimus reikia atlikti, pobūdį ir kiekį. Šių strategijų aprašymas pateikiamas toliau. Jei siūlomas kitoks ėminių ėmimo būdas, pavyzdžiui, prieauginių ėminių ėmimas, ūkio subjektas ir kompetentinga institucija turėtų atsižvelgti į rezultatų patikimumo lygį, palyginti su netikslinio arba tikslinio ėminių ėmimo metodu:

- i) tikslinis ėminių ėmimas – sutelktas ėminių ėmimas įtariamų teršalų koncentracijos zonose (saugojimo, perkrovimo vietose ar pan.). Kaip ir atliekant netikslinį ėminių ėmimą, būtina, atsižvelgiant į susijusias sąnaudas, priimti išankstinį sprendimą, kokia aptikimo tikimybė būtina;
- ii) netikslinis ėminių ėmimas – paprastai toks ėminių ėmimas, kurį vykdant, numačius tinkamą duomenų tankį, gaunama aiškios ir neabejotinos informacijos apie vidutines medžiagų koncentracijas ir apie jų paplitimo plotą. Kadangi atrodo, kad pasirinkus šį būdą ir imant vienodus ėminius visame įrenginyje, galima susidaryti tikslų vaizdą apie visą eksploatavimo vietą, ėminių ėmimo vietų pasirinkimui neturi turėti įtakos išorinės aplinkybės, kaip antai esami pastatai ir jų naudojimas arba įtariamos teršalų koncentracijos. Esamose eksploatavimo vietose taikant netikslinio ėminių ėmimo metodą gali kilti sunkumų dėl pastatytų struktūrų, vanden tiekio ir komunalinių paslaugų infrastruktūros.

Taikant šią strategiją eksploatavimo vieta laikoma žemės plotu, apie kurį reikia surinkti pradinės būklės duomenis (t. y. eksploatavimo vieta laikoma vienu objektu, todėl nebūtina atsižvelgti į įrenginio išdėstymą ar konkrečią rezervuarų, gamybos įrangos ir t. t. keliamą riziką). Pasirinkus šią strategiją, reikės iš anksto nuspręsti, kokia kiekvienu atveju turėtų būti taršos nustatymo tikimybė, atsižvelgiant į neišvengiamai didesnę ėminių skaičių ir susijusias išlaidas, kurių reikia didesnei tikimybei užtikrinti.

Dirvožemio ir požeminio vandens duomenų neapibrėžtumas

Atsižvelgiant į dirvožemio ir požeminio vandens duomenų neapibrėžtumą tiek netikslinio, tiek tikslinio ėminių ėmimo atveju, reikia atsižvelgti į du svarbius dalykus:

- i) Požeminio vandens pradinės būklės duomenų rinkimas. Požeminio vandens būklė gali kisti greičiau nei dirvožemio būklė, be to požeminio vandens kokybė kinta ir įvairuoja dėl veiksnių, nepriklausomų nuo leidžiamo proceso, tokių kaip sezoniniai požeminio vandens lygio ir kokybės svyravimai, kiti taršos šaltiniai, teršalų debesų migracija, pH vertės kitimas arba vandeningojo sluoksnio mažėjimo ir oksidacijos potencialas, smarkios liūtys ir kt. Daugiau kaip vieno požeminio vandens duomenų rinkinio ėminių ėmimas siekiant nustatyti pradinę būklę (pvz., bent vienerių metų laikotarpį kas ketvirtį vykdomos stebėsenos rezultatų rinkinys) gali labai pagerinti ūkio subjekto užtikrintumą dėl požeminio vandens būklės, kurią jis nurodo ataskaitoje.
- ii) Statistinių duomenų analizės metodų naudojimas vertinant dirvožemio duomenis. Statistiniai metodai gali padėti kiekybiškai nustatyti vidutinės teršalų koncentracijos dirvožemyje įverčių neapibrėžtumą, todėl juos taikant galima gauti daugiau informacijos, kuria remiantis eksploatavimo vietos vertintojai ir reguliavimo institucijos gali priimti sprendimus. Atliekant eksploatavimo vietos tyrimą išmatuotas teršalų koncentracijas galima palyginti su naudotojo nustatyta ribine koncentracija arba rizikos rodikliu.

Jeigu bus naudojami statistiniai metodai, tuomet turi būti įvertinama, ar tam tikslui yra tinkami atliekant tyrimą gauti duomenys (pvz., pakankamos kokybės duomenys, gauti iš atitinkamo gylio ir vietų). Taikant šį būdą reikės gerai išplėto 6 etape aprašyto koncepcinio modelio, turėsiančio įtakos ėminių ėmimo strategijai, pagal kurią bus renkami statistinei analizei tinkami duomenys.

Ėminių analizė

Siekiant užtikrinti pradinės būklės tyrimo rezultatų palyginamumą su vėlesnio laikotarpio duomenimis, turėtų būti taikomi patvirtinti analizės metodai (t. y. turi būti pateiktas oficialus ir dokumentais pagrįstas įrodymas, kad analizės metodas yra tinkamas numatytam tikslui ir yra tikslus bei atkuriamas). Jei yra CEN arba ISO standartai, jie turi būti naudojami, jei jų nėra, tačiau yra nacionaliniai standartai, naudojami pastarieji.

Pagrindinis reikalavimas yra tas, kad rengiant pradinės būklės ataskaitą naudojami analizės metodai ir analizės metodai, kurie bus naudojami galutinai baigus eksploataciją, būtų tiesiogiai tarpusavyje palyginami. Ypač svarbu, kad būtų tiesiogiai palyginama metodo aprėptis ir determinanto išvedimas. Kadangi laboratorijų geroji praktika laikui bėgant gali kisti, labai svarbu užtikrinti, kad naudojami analizės metodai būtų tinkamai aprašyti, kad būtų kuo pasiremti atliekant analizę ateityje, kaip reikalaujama PIT direktyvoje.

Gali būti taip, kad atlikus dirvožemio ir požeminio vandens duomenų rinkimo tyrimą iškyla poreikis atlikti daugiau tyrimų, pvz., jei atliekant tyrimą nustatyta, kad praeityje būta taršos (padarytos vykdant leidžiamą veiklą arba kilusios dėl kitų priežasčių), kurią reikia išsamiau apibūdinti ir išvalyti.

Todėl gali reikėti tęsti eksploatavimo vietos tyrimą arba atnaujinti koncepcinius eksploatavimo vietos modelius, kaip aprašyta 6 etape.

5.8. 8 etapas. Pradinės būklės ataskaitos parengimas

Šio etapo tikslas – apibendrinti visą 1–7 etapuose surinktą ir įvertintą informaciją, kad būtų galima parengti ataskaitą, kurioje apibūdinama dirvožemio ir požeminio vandens užterštumo atitinkamomis pavojingomis medžiagomis būklė. Pačioje pradinės būklės ataskaitoje turėtų būti tiksliai ir aiškiai apibūdinta, kokie duomenys naudoti dirvožemio ir požeminio vandens būklei nustatyti, kokie metodai naudoti podirvio ėminiams imti ir analizuoti, ir patikrinti rezultatai – statistiškai ar metodiškai. Iš esmės joje turėtų būti aiškiai išdėstyta, kokių atkartojamų veiksmų reikėtų imtis baigus vietos eksploataciją, ir nurodyti rezultatai, kad juos būtų galima kiekybiškai palyginti. Šiuo tikslu šio dokumento priede pateikiamas kontrolinis sąrašas.

Jeigu taršą galinčių sukelti medžiagų yra, pradinės būklės ataskaitoje turėtų būti nurodyta, su kuriais sluoksniais ar požeminio vandens telkiniais jos susijusios ir kokia jų koncentracija, pobūdis ir mastas. Aiškiai nurodyti, kurių atitinkamų pavojingų medžiagų nėra, yra lygiai taip pat svarbu, kaip nustatyti, kurių yra.

Pradinės būklės ataskaita turėtų:

- būti pateikta logiška ir struktūriška forma;
- joje turėtų būti pateikta pakankamai informacijos, kad būtų galima nustatyti dabartinės veiklos arba veiklos, kuriai vykdyti išduotas leidimas, apimtį ir poveikį, įskaitant visų susijusių dirvožemio ir požeminio vandens matavimų datas;
- joje turėtų būti aiškiai ir tiksliai aprašyti taikyti metodai ir vertinimo rezultatai, taip pat pagal standartinę geografinių nuorodų sistemą turėtų būti nurodytos visų invazinių darbų, šulinių, gręžinių ir kitų ėminių ėmimo taškų buvimo vietos;
- joje turėtų būti aiškiai apibūdinti analizės metodai, naudoti pavojingų medžiagų koncentracijai dirvožemyje ir požeminiuose vandenyse nustatyti, kai taikytina, pateikiant nuorodas į naudotus nacionalinius arba tarptautinius standartus, taip pat nurodyti visi tyrimo metu iš valstybių narių gauti patarimai;
- joje turėtų būti nurodytos ataskaitai rengti naudoto metodo mokslinės neapibrėžtys ir apribojimai;
- joje turėtų būti nurodyti visi svarbūs techniniai duomenys (matavimai, kalibravimo sertifikatai, analizės standartai, akreditacijos, žemėlapiai, ėminių ėmimo žurnalai ir kt.) siekiant užtikrinti, kad galutinai baigus eksploataciją būtų galima atlikti patikimą kiekybinį palyginimą.

Numatoma, kad veiklos rūšių, kurioms taikoma PIT direktyva, įvairovė lems pradinės būklės ataskaitų tipų, išsamumo ir formų įvairovę, – tai yra priimtina, jei tik iš ataskaitos įmanoma adekvačiai nustatyti dirvožemio ir požeminio vandens užterštumo atitinkamomis pavojingomis medžiagomis būklę ataskaitos sudarymo metu.

Priedas

Pradinės būklės tyrimo ir ataskaitos rengimo kontrolinis sąrašas

<p>SPRENDIMO, AR REIKALINGA PRADINĖS BŪKLĖS ATASKAITA, PRIĖMIMAS</p> <p>Įrenginyje naudojamų, gaminamų arba iš jo išleidžiamų pavojingų medžiagų nustatymas</p> <p>Vertinimas siekiant nustatyti tas pavojingas medžiagas, kurios gali užteršti dirvožemį arba požeminį vandenį (atitinkamos pavojingos medžiagos)</p> <p>Nustatyti, ar yra faktinės taršos atitinkamomis pavojingomis medžiagomis galimybė</p> <p>Nustatyti visus galimus ankstesnės taršos šaltinius</p>
<p>KAIP RENKAMI DUOMENYS</p> <p>Esami duomenys</p> <p>Atitinkami įrenginio planai (kuriuose matyti ribos ir pagrindiniai dominantys taškai)</p> <p>Ankstesnių ataskaitų peržiūra ir santraukos su nuorodomis į tas ataskaitas</p> <p>Bet kokio rizikos vertinimo, kuris atliktas įrenginio eksploatavimo vietoje ir yra svarbus renkant pradinės būklės duomenis, santrauka</p> <p>Eksploatavimo vietos tyrimas</p> <p>Tyrimo pagrindimas – galima įtraukti galimų taršos šaltinių kiekviename eksploatavimo vietos taške, kurį siūloma ištirti, sąrašą</p> <p>Su tiriamų eksploatavimo vietos taškų buvimo vietos parinkimu susiję apribojimai</p> <p>Tyrimo tikslu padaromų kiaurymių (pvz., gręžinių, žvalgymo gręžinių, zondų) formavimo metodai</p> <p>Ėminių rinkimo, išsaugojimo ir transportavimo į analizės laboratoriją metodai</p> <p>Ėminių ėmimas ir stebėseną</p> <p>Ėminių ėmimo strategijos pagrindimas, pvz., jei ji tikslinė, tikslų pasirinkimo pagrindimas; jei netikslinė, atstumų ir išdėstymo pasirinkimo pagrindimas</p> <p>Požeminio vandens ir paviršinio vandens stebėsenos programų aprašymas bei paaiškinimas</p> <p>Stebėsenos ir ėminių ėmimo išsamus aprašymas, įskaitant stebėsenos ir ėminių ėmimo taškų buvimo vietas, gylį, dažnį</p> <p>Analizė</p> <p>Analizės metodų pasirinkimo pagrindimas</p> <p>Analizės metodų apibūdinimas ir veiksmingumas</p>
<p>DUOMENŲ PATEIKIMAS IR AIŠKINIMAS ATASKAITOS TEKSTE</p> <p>Eksploatavimo vietoje nustatytų sąlygų aprašymas, įskaitant požeminio vandens režimą ir paviršinio vandens savybes</p> <p>Cheminių analizių rezultatų ir eksploatavimo vietos stebėsenos suvestinės lentelės</p> <p>Taršos tipo, pobūdžio ir pasiskirstymo erdvėje aprašymas, atitinkamais atvejais kartu pateikiant planus</p> <p>Duomenų rinkinio analizė ir pavienių teršalų reprezentatyvių koncentracijų išvedimas iki tinkamo reikšmingumo lygio</p> <p>Eksploatavimo vietos tyrimo rezultatų vertinimas lyginant su koncepcinio modelio pagrindais</p>

NEAPDOROTŲ DUOMENŲ PATEIKIMAS (ATASKAITOS PRIEDAS)

Planas, kuriame pažymėtos stebėsenos ir ėminių ėmimo taškų buvimo vietos

Eksploatavimo vietoje vykdomų darbų ir joje vykdomų stebėjimų apibūdinimas

Tiriamasis gręžinys, kernas ar gręžimo darbų žurnalas

Išsami informacija apie atsako zoną ir kita gręžinio stebėsenos įrenginio konstrukcijos informacija

Stebėsenos rezultatai

Analizei pateiktų ėminių aprašymas

Svarbūs kokybės užtikrinimo ir (arba) kokybės kontrolės duomenys – tai gali apimti informaciją apie darbuotojų akreditaciją, įrangos kalibravimo sertifikatus, laboratorijų akreditaciją (pagal nacionalinius ir tarptautinius standartus)

Laboratorinės analizės ataskaitos, užpildytos pagal atitinkamus kokybės užtikrinimo ir (arba) kokybės kontrolės duomenis, įskaitant atitinkamus tarptautinius analizės ar bandymo metodų standartus

Surinktų ėminių ir duomenų saugojimo chronologiniai įrašai

VALSTYBIŲ NARIŲ PRANEŠIMAI

Kompetentingų institucijų sąrašas pagal Direktyvos 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų 11 straipsnio 2 dalį

(Tekstas svarbus EEE)

(2014/C 136/04)

Pagal 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų⁽¹⁾ 11 straipsnio 2 dalį Komisija paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* valstybių narių kompetentingų institucijų sąrašą pagal tą direktyvą.

Kompetentingų institucijų sąrašas

Valstybių narių kompetentingų institucijų sąrašas pagal 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/39/EB dėl specialios mitybinės paskirties maisto produktų 11 straipsnio 2 dalį

Valstybė narė	Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/39/EB 11 straipsnio 2 dalis	
	Kompetentinga institucija	Kontaktiniai duomenys
Belgija	Service public fédéral Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement - Direction générale Animaux, Végétaux et Alimentation – Service des Denrées alimentaires, Aliments pour Animaux et Autres Produits de Consommation/ Federale overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu - Directoraat-generaal Dier, Plant en Voeding – Dienst Voedingsmiddelen, Dierenvoerders en Andere Consumptieproducten	Eurostation - Place Victor Horta, 40/10 1060 Brussels
Bulgarija	Дирекция Обществено здраве Отдел Опазване на общественото здраве	5, Sveta Nedeliya sq. 1000 Sofia
Čekijos Respublika	Ministerstvo zdravotnictví Odbor ochrany veřejného zdraví Oddělení hygieny výživy a předmětů běžného užívání	Palackého náměstí 4 128 01 Praha 2
Danija	Fødevarestyrelsen	Stationsparken 31–33 2600 Glostrup
Vokietija	Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)	Department 1 - Unit 101ff General Affairs of Food Food of Non-Animal Origin P.O.B. 110260 10832 Berlin
Estija	Veterinaar- ja Toiduamet Toiduosakond	Väike-Paala 3 11415 Tallinn
Airija	Food SAFETY Authority of Ireland	Abbey Court Lower Abbey Street Dublin 1

⁽¹⁾ OL L 124, 2009 5 20, p. 21.

Valstybė narė	Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/39/EB 11 straipsnio 2 dalis	
	Kompetentinga institucija	Kontaktiniai duomenys
Graikija	Υπουργείο Υγείας Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων	284 Messogion str. 15562 Cholargos
Ispanija	Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad Agencia Española de Seguridad Alimentaria y Nutrición	Alcalá 56 28071 Madrid
Prancūzija	DGCCRF Bureau 4A - Nutrition et information sur les denrées alimentaires	59, bd Vincent Auriol Télédoc 223 75703 Paris Cedex 13
Kroatija	Ministarstvo zdravlja Uprava za sanitarnu inspekciju Sektor državne i granične sanitarne inspekcije	Odjel za hranu Ksaver 200 10000 Zagreb
Italija	Ministero della Salute Dipartimento Sanità pubblica veterinaria, Sicurezza alimentare e Organi collegiali per la tutela della salute Direzione Generale Igiene, Sicurezza Alimenti e Nutrizione	Viale Giorgio Ribotta 5 00144 Roma
Kipras	Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας Υπουργείο Υγείας	1 Prodromou and 17 Chilonos Street 1448 Nicosia
Latvija	Pārtikas un veterinārais dienests Novērtēšanas un reģistrācijas departaments Pārtikas produktu reģistrācijas daļa	Peldu street 30 1050 Riga
Lietuva	Sveikatos apsaugos ministerija	Vilniaus g. 33 01506 Vilnius
Liuksemburgas	Ministère de la santé Direction de la santé-Service de la sécurité alimentaire	9 avenue Victor Hugo 1750 Luxembourg
Vengrija	Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet (OÉTI)	Albert Flórián út 3/a H - 1097 Budapest Mailing address: PO Box 839 1437 Budapest
Malta	Malta Competition and Consumer Affairs Authority (MCCAA) Technical Regulations Division - Regulatory Affairs Directorate	Mizzi House National Road HMR 9010 Blata l-Bajda
Nyderlandai	Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit	Postbus 43006 3540 AA Utrecht
Austrija	Bundesministerium für Gesundheit	Unit II/B/13 Radetzkystr. 2 1030 Vienna
Lenkija	Główny Inspektorat Sanitarny Departamentu Żywności Prozdrowotnej	65 Targowa St. 03-729 Warsaw
Portugalija	Direcção-Geral de Alimentação e Veterinária (DGAV) Direcção de Serviços de Alimentação e Nutrição (DSNA)	Largo da Academia Nacional de Belas Artes, n.º 2 1249-105 Lisboa

Valstybė narė	Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/39/EB 11 straipsnio 2 dalis	
	Kompetentinga institucija	Kontaktiniai duomenys
Rumunija	Ministerul sănătății	Intr. Cristian Popișteanu, nr. 1–3 Sector 1 010024 București
Slovėnija	Ministrstvo za zdravje Sektor za obvladovanje nalezljivih bolezni, hrano in okolje	Štefanova 5 1000 Ljubljana
Slovakija	Odbor hygieny výživy, bezpečnosti potravín a kozmetických výrobkov Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky	Trnavská cesta 52 826 45 Bratislava
Suomija	Elintarviketurvallisuusvirasto	Mustialankatu 3 00790 Helsinki
Švedija	Livsmedelsverket	Box 622 751 26 Uppsala
Jungtinė Karalystė	Department of Health	Richmond House 79 Whitehall London, SW1A 2NS Correspondence and Public Enquiries Unit
Islandija	Matvælastofnun	Austurvegur 64 800 Selfoss
Norvegija	Mattilsynet	Head office P.O. Box 383 2381 Brumunddal

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT